ANUL III. — Nr. 784. EDIŢIA A DOUA VINERI, 29 MARTIE 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştĭ la casa Administraţiei.
Din Judeţe şi Străinătate prin mandate poştale.
Un an în ţară 30 lei; în străinătate 50
Sése luni » 15 » » » 25
Treĭ luni » 8 » » » 13

Un numĕr în Streinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc NUMAI la ADMINISTRAŢIE.
Din STREINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III. . . . . . 2.— lei »
» » » II. . . . . . 5.— lei »
Inserţiunile şi Reclamele 3 lei rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ, 28 Martie 1891

Parada cu flămânziĭ

Actualul ministru de resbel este cunoscut pentru dragostea (?) sa către clasele de jos şi în special către ţăranĭ.

In genere, întreaga dinastie Lahovary — prin origina şi prin firea sa — este menită a urî şi dispreţui poporul; dar colonelul Lahovary s'a ilustrat maĭ cu seamă într'un chip de o strălucire sinistră acum treĭ anĭ, când cu rĕscoalele.

Dacă D. Alexandru Lahovary a rostit faimosul: *Mitraillez-moi cette canaille!* colonelul Jack Lahovary a împuşcat fără milă, fără cruţare şi fără inimă multe sute de ţăranĭ nevinovaţĭ şi fără arme.

De astă dată, colonelul dinastieĭ Lahovary şi ministrul Regeluĭ Strĕin — urmând în totul nenorocitele exemple ale predecesoruluĭ sĕŭ — a dat ordin ca recruţiĭ regimentelor teritoriale să fie concentraţĭ pe ziua de 24 Aprilie pentru un timp de 60 de zile.

Dacă anul trecut aceeaşĭ mĕsură luată de generalul Vlădescu a fost o nenorocire pe capul bieţilor sătenĭ, de astă dată ea este o adevĕrată crimă.

Intr'adevĕr, anul trecut iarna n'a fost aşa de grea şi primă-vara n'a început aşa de târziŭ. Ţăraniĭ, în urma uneĭ recolte îmbelşugate şi ne avênd de suportat un frig aşa de grozav, aŭ dus'o maĭ uşor şi nu s'aŭ îndatorat prea din cale afară pe la cămătariĭ de la ţară.

Pe de altă parte, primă-vara fiind maĭ timpurie, eĭ aŭ putut să 'şĭ termine curînd arătura şi semĕnatul atât la eĭ, cât şi la proprietariĭ saŭ arendaşiĭ cu carĭ aveaŭ angajamente.

Şi cu toate aceste, câte protestărĭ nu s'aŭ ridicat în ţară şi în Parlament în contra mĕsureĭ barbare luate de fostul ministru de resboiŭ de a concentra, sub pretext de exerciţiĭ, pe recruţiĭ regimentelor cu schimbul, răpindu-le cel maĭ priincios timp pentru munca agricolă, pentru asigurarea existenţeĭ lor mizerabile.

Astăzĭ lucrul e îndoit de grav şi pretextul concentrăreĭ este îndoit de ridicol şi de dureros în acelaş timp.

Am avut una din cele maĭ grozave ĭernĭ şi azĭ suntem la sfîrşitul luĭ Martie şi vremea nu este încă bună pentru munca agricolă. Luna Aprilie va fi decĭ aceea în care ţeraniĭ vor putea să lucreze ceva pentru dînşiĭ şi pentru creditoriĭ lor, carĭ în genere sunt tot aşa de îndurătorĭ ca şi colonelul Jack Lahovary.

Eĭ bine, ordinul colonelului din comisia de apărare (?) a ţăreĭ, ordinul de concentrare nu voeşte să ştie de nimic. Ministruluĭ îĭ trebue pentru 10 Maĭ, pentru trista şi ridicola ceremonie a aniversăreĭ de 25 de anĭ de când Ţara e pe mâna unuĭ Strein, îĭ trebue 30,000 de fiĭ de ţăranĭ cu carĭ să se tălească.

Şi de aceea a dat ordin să se concentreze toţĭ recruţiĭ acestuĭ an pe timp de 60 de zile, cu începere de la 24 Aprilie, pentru ca până la 10 Maĭ pumniĭ, ghionturile, trăgătorile, săbiile şi cele-l'alte instrumente *civilizătoare* de care se servesc gradele în armată faţă cu soldaţiĭ, să'şĭ facă jocul şi să dea pentru paradă nişte automaţĭ cât se poate de bine înstrunaţĭ.

Puţin îĭ pasă îmbuibatuluĭ ministru al şi maĭ îmbuibatuluĭ Rege, că soldaţiĭ carĭ vor defila la 10 Maĭ în marş de manechine, vor avea inima sfâşiată la gândul că, întorcêndu-se acasă, nu vor avea ce mânca, nicĭ cu ce să'şĭ susţie pe părinţiĭ îmbătrâniţĭ în muncă.

Colonelul Lahovary are un singur gând, o singură dorinţă: să-ĭ reuşească parada, orĭ câte vieţĭ ar nenoroci, orĭ câţĭ oamenĭ ar expune foameĭ nemiloase.

Par'că Regele Sĕŭ face alt-fel? Când voeşte să scoată ceva fie de la ţară, fie de la vr'o nenorocită vĕduvă, care a furat un vreasc de pe Domeniul Coroaneĭ, El esecută fără milă şi pe una şi pe cea l'altă, ne avênd dinaintea ochilor de cât setea de banĭ.

In acelaş timp în care dă acest ordin, colonelul Lahovary, invitat de exploatatoriĭ marĭ din Ialomiţa, îşĭ pune candidatura la colegiul I din acel judeţ, ca resplată pentru sângele rece cu care a ucis pe ţăraniĭ ialomiţenĭ.

O ironie a soarteĭ a voit ca acest colegiŭ să ajungă pe mâna unuĭ reacţionar feroce ca actualul ministru de rezbel, după ce a fost reprezentat de Nicolae Bibescu, democratul plin de inimă.

Dar ce are a face?

Pentru a ajunge deputat, colonelul Lahovary a împuşcat sute de ţăranĭ; pentru a fi înaintat la gradul de general după 10 Maĭ, el expune morţeĭ de foame miĭ de nenorocıţĭ.

Poate cine-va să 'l caracterizeze maĭ bine de cât cu aceste două fapte?

Ele sunt cea maĭ eloquentă analiză psihică a actualuluĭ ministru de rezbel.

Achile.

TELEGRGME

PETERSBURG, 27 Martie. — Marele Duce Michail Michailovicĭ a fost şters din cadrele armateĭ ruseştĭ; regimentele al căror şef era el vor înceta de a maĭ purta numele sĕŭ.

BELGRAD, 27 Martie. — Comisiunea financiară a depus raportul sĕŭ asupra conversiuneĭ datorieĭ publice; dar guvernul a retras acest proect. Scupcina a adoptat în a doua citire proectul de lege asupra impozitelor directe; ea a votat cele 5 milioane de credite suplimentare.

NEW-YORK, 27 Martie. — Baronul Fava, ministrul Italieĭ, a sosit; el va pleca Sâmbătă în Europa.

Testamentul luĭ Napoleon

PARIS, 28 Martie. — Prinţul Napoleon cere în testamentul sĕŭ ca corpul sĕŭ să fie depus la Invalizĭ, dacă guvernul francez autorizează aceasta; în casul contrar să fie înmormêntat în insulele Sanguine, în golful Ajaccio.

Prinţul lasă documentele sale politice fiuluĭ sĕŭ Ludovic, care va trebui să ajute pe amiciĭ reposatuluĭ în redacţiunea eventuală a memoriilor sale.

După *Temps*, prinţul Victor ar fi desmoştenit şi declarat rebel prin testament.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim-ministru al M. S. Domnitoruluĭ, Carol I la 1866, face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul“ cu Nr. 118?

Care este aşezĕmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

Ce se petrece în Bulgaria

Prinţul Ferdinand şi mama Sa Principesa Clementina continuă a primi scrisorĭ ameninţătoare, prin carĭ sunt solicitaţĭ a părăsi Bulgaria.

Scrisorile sunt semnate: *Comitetul executiv.*

—:-:—

După cererea guvernuluĭ bulgar, poliţia sêrbă din Belgrad a făcut perchiziţiĭ emigratuluĭ bulgar Rizoff la care nu s'a găsit nimic compromiţător.

UN NOŬ ATENTAT CONTRA ŢARULUI

Daily Telegraph *publică o ştire din Petersburg care dă amănunte asupra proiectuluĭ de atentat în contra Ţaruluĭ.*

Lunĭ, dimineaţa, înaintea sosireĭ ţaruluĭ la manejul garzilor, unde trebuia să treacă în revistă regimentele, un om din tribuna publică a fost invitat să se ducă la vestier; a fost căutat şi s'a găsit asupra luĭ un pistol şi o sticluţă care conţinea o otravă foarte violentă.

El se numeşte Skamenkin. Se pretinde că el a venit din provincie cu scopul de a asasina pe Ţarul.

Memoriul Studenţilor şi Presa Streină

I

Presa berlineză se ocupă cu memoriul studenţilor universitarĭ. *Staatsbürgerzeitung*, resumând conţinutul memoriuluĭ, accentuiază necesitatea ce o are tripla alianţă de a asigura linıştea naţionalităţilor din Transilvania şi Ungaria. Poziţiunea cea maĭ importantă în cercul de pace al Europeĭ o aŭ Româniĭ, şi dacă Europa priveşte cu nepăsare cum în inima eĭ chiar maĭ multe milioane de Românĭ silitorĭ şi pacinicĭ sunt trataţĭ ca iloţĭ şi lipsiţĭ de posesiunĭ şi de drepturĭ, şi aceasta numaĭ din cauza că aşa îĭ place manieĭ de putere mare a Maghiarilor, atuncĭ nu va trebui să se mire nimenĭ, când aceste naţionalităţĭ maltratate vor face o spărtură simţitoare în calculele Puterilor europene centrale. E în interesul Europeĭ de a îndruma pe Maghiarĭ la un sistem conciliant, pentru ca să lase naţionalităţilor drum liber de desvoltare.

Berliner Local Anzeiger resumă şi el conţinutul memoriuluĭ şi crede că *cearta de presă dintre Românĭ* şi *Maghiarĭ* a primit o nouă şi o maĭ acută îmboldire prin memoriul studenţilor universitarĭ românĭ. Dacă această luptă se poartă d'ocamdată cu arme spirituale, nu se poate şti dacă ea nu se va sfîrşi cu alte arme. Speră că Europa care va citi memoriul va privi cu satisfacţiune la ceĭ ce îĭ chiamă de maĭ 'nainte atenţiunea asupra uneĭ situaţiunĭ ce poate să devină încurcată.

La sfîrşit satirizează pe cavaleriĭ carĭ aŭ făcut autodafe memoriuluĭ românesc şi le mulţumeşte de maĭ 'nainte pentru maĭ târzia amuzare, ce le va procura memoriul maghiar.

Maĭ viŭ se exprimă în contra Maghiarilor *Berliner Neueste Nachrichten.* In termenĭ aproape violenţĭ descrie, după memoriul românesc — suferinţele naţionalităţilor din Ungaria. In regatul ungar lipseşte ordinea şi pacea, elementul maghiar a dat naştere unor frămêntărĭ, care se aseamănă maĭ mult cu un rĕsboiŭ civil, de cât cu o luptă uzitată în state constituţionale. Ţinta Maghiarilor este „a desnaţionaliza cu forţa pe Românĭ şi de a *modela dintr'ênşiĭ Maghiarĭ semi-asiaticĭ.*“

Dar nu numaĭ presa se ocupă cu memoriul nostru şi cu cestiunea naţionalităţilor din Transilvania şi Ungaria.

Vestitul istoric şi consilier intim Dr. *Wattenbach* a ţinut deunăzĭ în Schulverein-ul (Liga germană) din Berlin o conferinţă. S'a ocupat cu Saşiĭ din Transilvania, cu Şvabiĭ din Banat şi cu legea Maghiarilor în contra azilelor de copiĭ.

Această lege o condamnă el şi din punct de vedere pedagogic şi igienic şi politic. Ia rênd pe rênd vorbirile deputaţilor saşĭ din Dieta din Budapesta, aducênd elogiĭ acestor bărbaţĭ, carĭ aŭ apărat cu tărie cauza germană şi demnitatea lor naţională. Că limba maghiară s'a introdus în administraţiune, în justiţie şi în şcoală, asta, dacă e ceva despotic, dacă e ceva ce până la un timp *oare-care* se poate tolera, apoĭ năvala ce o fac Maghiariĭ în *taina familieĭ chiar* e o barbarie, care nu trebue să se tolereze în Europa.

Intr'un avênt admirabil el descrie suferinţele Saşilor şi Românilor din Transilvania.

Româniĭ din Transilvania—zice el—aŭ în mod natural visul Daco-Românieĭ. Dar eĭ aŭ cel puţin un sprijin puternic în regatul român. S'aŭ şi pronunţat cu multă energie prin meetingurĭ monstre, în contra azilelor de copiĭ. Şi nicĭ va fi uşor a prinde pe copii lor la aceste azile.

In urma legiĭ electorale formulată cu multă şiretenie în înţeles maghiar, Româniĭ *abia saŭ nu sunt de loc* reprezentaţĭ în Dieta din Budapesta. Dar nemulţumirea mereŭ crescĕtoare a celor 3 milioane de Românĭ ascuţită şi prin deosebirea de confesiune (eĭ sunt greco-orientalĭ), e un lucru care va aduce urmărĭ nenorocite.

De curând am primit un *memoriŭ al studenţilor universitarĭ* din România unde plângerile lor *peste mĕsură de adevĕrate* ilustrează suferinţele consângenilor lor din Transilvania şi Ungaria în termenĭ foarte viĭ. Se zice anume în memoriŭ despre legea azilelor de copiĭ:

— „E mĕsura cea maĭ extremă de desnaţionalizare această lege ea e un atentat făţiş la existenţa naţionalităţilor şi la spiritul timpuluĭ nostru. Fragedele vlăstare ale părinţilor nemaghiarĭ vor fi modelate cu forţa după calapodul fireĭ aspre maghiare, ele vor şopti rugăciunile lor într'o limbă necunoscută şi vor pierde cunoştinţa neamuluĭ şi născĕtorilor lor: *şovinismul maghiar cere* ienicerĭ, *pentru ca să nu se poată zice, că aŭ rĕmas maĭ pe jos de osmanlii de odinioară.*“

Acest succes mare al studenţilor românĭ, şi tocmaĭ în Berlin, este un avertisment, ce'l dă Maghiarilor turanĭ unul din ceĭ maĭ iluştri istoricĭ aĭ Germanieĭ.

Horia.

Revizuirea constituţieĭ Elveţiane

BERNA, 27 Martie.—Adunarea federală a decis revizuirea Constituţieĭ într'un sens ast-fel în cât 50,000 de cetăţenĭ să poată printr'o simplă propunere saŭ prin prezentarea unuĭ proiect elaborat. să ceară revizuirea câtor-va articole. In caz de prezentare a unuĭ proiect, acesta va trebui să fie supus la votul poporuluĭ şi al cantoanelor.

Această decisiune a consiliuluĭ federal trebue ea însă'şĭ să fie supusă la un plebicist.

DIN GALAŢI

Afacerea Eliade

Lunĭ la 2 ore p. m. a venit la primăria noastră D. Alexandru Lahovary pentru a spune administraţieĭ comunale, consiliuluĭ comunal şi gălăţenilor, că în adevĕr D. *Grigore Eliade*, antreprenorul canalurilor, *a câştigat procesul, că astăzĭ are o sentinţă definitivă, prin care comuna e condamnată a'ĭ plăti aproape* treĭ milioane; dar că comuna are dreptul a da în judecată... *pe cine va voi*, ca să maĭ plătească şi bieţilor avocaţĭ ceva.

„Sentinţa e definitivă şi D. Eliade o poate executa; dar—zice marele nostru jurisconsult — comuna poate face proces luĭ Eliade, *întrebându'l*, cu aĭ cuĭ banĭ a cumpĕrat el obligaţiunile.“

„Poate maĭ departe să câştige comuna, ca să plătească D-luĭ Monteor, cu aĭ căruĭ banĭ s'aŭ rescumpĕrat obligaţiunile, numaĭ 950,000, cu cât le-a cumpĕrat.“

Asestea sunt plocoanele ce le aduce D. Ressu, faimosul primar, gălăţenilor drept recomandaţie pentru candidatura sa la deputăţie, şi—ca mijloace de scuză, că, a înglodat, fie prin nepricepere, fie prin reaua sa credinţă comuna cu treĭ milioane.

Lucrul e simplu, vorbe multe nu încap; noĭ vorbim cu fapte şi ţifre:

La 10 Iunie 1888 consiliul comunal a votat rescumpĕrarea obigaţiunilor comunale, ce se aflaŭ în posesiunea societăţeĭ financiare în liquidare, în valoare de **1,700,090** leĭ 31 banĭ cu numaĭ **825,000** leĭ!

Peste 10 zile consiliul comunal s'a disolvat de guvernul conservator; D. Constantin Ressu deveni preşedintele comisiuneĭ interimare, apoĭ primar în decurs de treĭ anĭ de zile!

D. Ressu nu execută votul consiliuluĭ; D. Ressu nu execută nicĭ voturile ulterioare ale docilelor sale consiliĭ, prin carĭ era autorizat a face o împăciuire cu sumĭ maĭ marĭ, mult maĭ marĭ de cât cea votată la 10 Iunie 1888:

D-nu Ressu nu comunică treĭ anĭ de zile nimĕnuĭ situaţiunea tratărilor sale şi situaţiunea procesuluĭ; iar după ce D-nu Eliade capătă o sentinţă definitivă, îşĭ dădu dimisia din postul de primar, pretextând că ministerul şi consiliul comunal nu 'ĭ daŭ fondurile necesare spre a înfrumuseţa Galaţiĭ.

Acestea sunt fapte adevĕrate, pe carĭ nicĭ Dumnezeŭ, nicĭ dracul nu le poate poate face—nefăcute.

Astă-zĭ în Galaţĭ nu se discută prin localurile publice, de cât de această afacere; gurile rele merg însă maĭ departe, ele discută *preţul* cu care ar fi fost cumpĕrată neactivitatea D-luĭ Ressu, cu care ar fi fost resplătit mutismul proverbial de 3 anĭ de zile al D-luĭ Ressu. Noĭ nu împărtăşim vederile acestor *gurĭ rele*; noĭ nu vorbim de cât de fapte ce se pot proba.

Preumblarea ministruluĭ lucrărilor publice, D-nu C. Olănescu, prin judeţul Covurluĭ, ca să aleagă traseul linieĭ caleĭ ferate Galaţĭ-Bîrlad, are aceeaşĭ valoare ca şi preumblarea D-luĭ Alexandru Lahovari la Galaţĭ:

A arunca nisip în ochiĭ gălăţenilor în vederea alegerilor.

La alegerile trecute gălăţeniĭ aŭ tras la carul de triumf al streinuluĭ Ressu; în schimb el a fabricat un jug de fier—plata celor treĭ milioane—la care veţĭ fi voĭ gălăţenĭ, copii voştri şi copii copiilor voştri înjugaţĭ!

Renta română 4% din 1890

Citim în *Volks-Zeitung* din Berlin:

Anunţul privitor la preschimbarea titlurilor provizorii în titluri definitive a apărut în fine.

Ne îndoim că toţi posesorii titlurilor provizorii aŭ putut să'şi preschimbe titlurile până la 1 Aprilie, ziua tragereĭ la sorţi, căcĭ anunţul a apărut numai în puţine ziare.

Este caracteristic, că invitarea la conversiune, în Septembrie anul trecut, a apărut într'un număr mult mai mare de ziare, de cât acum preschimbarea. Mai ales a apărut atuncĭ anunţul în cele maĭ însemnate ziare din provincie.

Mobilul acesteĭ procedărĭ este limpede.

Consorţiul financiar avea interes ca pe cât se poate aproape toţi posesorii titlurilor 6% ale renteĭ române să primească conversiunea, pentru ca profitul acesteĭ operaţiĭ să fie asigurat.

Acum consorţiuluĭ nu'ĭ maĭ pasă dacă preschimbarea se va face la termen saŭ nu; din contra, el maĭ trage folos din faptul că titlurile definitive vor fi scoase de posesori după 1 Aprilie, căcĭ câştigul, pentru bonurile eşite la sorţi şi neluate, îĭ rĕmâne luĭ.

Ar fi de datoria şi de onoarea consorţiuluĭ financiar ca să publice anunţul că preschimbarea titlurilor provizoriĭ în definitive are loc acum, în cât de multe ziare; în orĭ ce caz într'acele carĭ aŭ publicat invitarea la conversiune.

Dacă aceasta nu se va întîmpla, noĭ vom socoti—cum am spus şi altă-dată—ca îndreptăţite reclamaţiunile de despăgubirĭ adresate consorţiuluĭ de către posesoriĭ de titlurĭ provizoriĭ, carĭ n'aŭ fost avizaţĭ la timp, din causă că nu citesc acele puţine ziare, ca să'şi le preschimbe.

Acum am voi să maĭ limpezim o chestiune, care cu drept cuvînt dă loc la multe nemulţumirĭ în contra acesteĭ manipulaţiunĭ întregĭ.

Preschimbarea titlurilor se face — precum se ştie — numaĭ la Berlin şi la Franckfort pe Main. Prin urmare, fie-care depozitar, care nu locuieşte în aceste două oraşe, trebue să susţie cheltuelile transportuluĭ încolo şi înapoĭ.

Şi aci e caracteristic că *conversiunea s'a făcut fără plată* pe toate pieţele marĭ din Germania; pe când *preschimbarea titlurilor provizoriĭ* nu se face de cât în urma plăţeĭ taxelor de transport.

Nu putem califica alt-fel această procedare de cât ca lipsită de scrupulurĭ.

Primirea de titlurĭ provizoriĭ este orĭ-cum un act de *coulantă* din partea capitaliştilor, căcĭ le dă mult de furcă, căcĭ trebue să le dea înapoĭ pentru a fi schimbate în titlurĭ definitive.

Consorţiile financiare ar trebui deci să rĕspundă politeţeĭ acesteia scutind de taxe preschimbarea. Aceasta ar fi cu atât maĭ drept, cu cât punerea în circulaţie a titlurilor interimare este în folosul consorţiilor financiare. Ele sunt în stare, prin acest mijloc, să profite în grabă de o situaţie favorabilă a pieţeĭ; alt-fel, dacă ar trebui să aştepte, ar pierde multe momente favorabile.

Decĭ şi în această privinţă, solicitudinea cea maĭ mare faţă cu capitaliştiĭ ar fi îndreptăţită.

Dacă consorţiile financiare vor împinge deconsiderarea maĭ departe, atuncĭ capitaliştilor nu le va maĭ rĕmâne de cât să refuze de aci înainte primirea titlurilor provizoriĭ, căcĭ ele le aduc numaĭ cheltuelĭ şi, în cazul de faţă, şi pierderea unor şanse de câştig.

*

Ziarul după care am reprodus rîndurile de maĭ sus, maĭ revine într'un alt numĕr asupra aceleiaşĭ chestiunĭ cu maĭ multă violenţă.

Ce zic financiariĭ noştri, carĭ patronează pe conaţionaliĭ şi colegiĭ bancherĭ aĭ luĭ Carol I?

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

(Va urma) *Total leĭ 1527.00*

Frământările politice în Austria

VIENA, 27, Martie.—Mariĭ proprietarĭ conservatorĭ cehĭ, carĭ fac parte din Reichsrath aŭ decis să se unească, cu titlu de fracţiune independentă, cu noul club conservator Hohenwart; eĭ îşĭ rezervă libertatea lor de vot în toate afacerile care interesează Boemia.

Deputaţiĭ naţionalĭ germanĭ constituindu-se în partid naţional german, declară că eĭ nu vor face opoziţie cu dinadinsu guvernuluĭ, atât timp cât acesta va rĕmâne neutru în chestiunile naţionale.

In chestiunile politice însemnate, eĭ vor lucra în înţelegere cu stânga germană. Deputaţiĭ cehĭ din Moravia aŭ constituit un Club independent şi aŭ decis să se considere ca făcênd parte din dreapta; eĭ vor întreţine relaţiunĭ amicale cu Clubul Hohenwart.

Se asigură că clubul polonez, de şi va menţine independenţa sa, va negocia la nevoie, în chestiunile însemnate cu celelalte partide.

Juniĭ cehĭ aŭ hotărît să facă, de la intrarea lor în parlament, rezerve în privinţa drepturilor Statuluĭ ceh.

Alegerile din Viena

VIENA, 27 Martie.—Azĭ s'aŭ făcut alegerile colegiuluĭ al II-lea din Viena, (funcţionarĭ publicĭ, institutorĭ, toate persoanele care posedă o diplomă.)

Din 46 mandate, liberaliĭ aŭ obţinut 39 şi anti-semiţiĭ 7. Decĭ până acuma sunt 52 aleşĭ liberalĭ şi 40 anti-semiţĭ.

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . 404.00

PANTALONI de 10 MAIŬ

Regele Carol se plimbă
Furios,
Gesturĭ el din mână schimbă,
Mormăind în aspra-ĭ limbă
Vr'un cuvînt timpit şi gros.
Par'că-ĭ vreme de bătae,
El un căpitan de plaiŭ
Care spânzură şi tae —
Elsbeth intră în odae
Şi-l întreabă: „Carl, ce aĭ?“

„Ah, tu'mĭ facĭ viaţa amară!
Eştĭ nervos,
Prea mult te gândeştĭ la ţară!
Las'o naibiĭ 'n foc şi pară;
Nu fiĭ, Carl, aşa zelos.“
Regele atuncĭ se lasă
P'un divan, ofteazǎ greŭ,
Bate-apoĭ cu pumnu'n masă:
„Ţară? Eŭ? Dar par'că'mĭ pasă!
Ţara'n urmă, dintâiŭ eŭ!

„Ce'la ţară?¿La bogată,
Eŭ sărac!
Facĭ la min maĭ mare plată,
Io ghindesc la ca pe dată;
Dacă nu, ghindeşte drac!
Croitor gândesc acuma,
Trimis cont aşel cujon —
Aber să îngroaşe gluma!
Doizecĭ francĭ! Atita suma
P'un părech de pantalon!

Sfert de veac, e lucru mare
Staĭ pe Tron:
Valach face sĕrbătoare,
Ca să facĭ şi Io onoare,
Dat să-mĭ facă pantalon.
Că ste bine la paradă
Pantalonul noŭ, curat
Cel vechiŭ pantalon pe stradă
Poate-acum, acum să cadă,
Că-ĭ de când M'am însurat!

Doizecĭ francĭ! Me rog matale,
Noĭ nu pot!
Pantalon la deal, la vale,
Dacă dăm atit parale,
Io ajungĭ calic de tot.
Am să scriem luĭ Florescu:
Mult facĭ Ţara pentru Tron,
Şi-acum, dacă vra să face
Sĕrbătorĭ cum Mie'Mĭ place,
Daĭ la min şi pantalon!

Nix.

INFORMAŢIUNI

Am reprodus dupe Timpul ştirea că D. Dr. Asaki ar fi candidatul partiduluĭ liberal conservator la alegerile viitoare.

Am căutat să ne convingem dacă această candidatură este pusă cu ştirea şi voinţa eminentuluĭ nostru profesor universitar şi pentru bucuria noastră am fost autorizaţĭ să spunem cititorilor noştriĭ că D. Dr. Asaki nu primeşte şi nu vrea să se ocupe de politică. Decĭ aceĭ carĭ i-aŭ făcut această onoare pot să caute alt candidat.

Cu această ocazie D. profesor Dr. Asaki ne-a comunicat că D-sa lucrează la pregătirea unuĭ congres medical aci în Capitală pentru toamna viitoare, şi căruia noĭ îĭ dorim cel maĭ deplin succes.

—✠—

Ministerul de Interne a aprobat bugetele Judeţelor Iaşĭ, Muşcel, Prahova, Vâlcea, Suceava, şi Vasluĭ.

—✠—

Catedra de medicină legală de la facultatea din Iaşĭ a fost oferită D-luĭ Medic legist Minovicĭ.

D-sa a refuzat acest post preferind a rĕmâne pe lângă Parchetul de Ilfov.

—✠—

D. G. Emanoil Lahovari, directorul ziaruluĭ *L'Indépendance Roumaine*, a fost numit censor la Banca Naţională în locul D-luĭ Angelescu.

Tot e ceva.

—✠—

Este de mult cunoscută ura ce poartă funcţionariĭ netitraţĭ studenţilor carĭ aspiră şi sunt în drept să ocupe funcţiunĭ carĭ cer capitalul uneĭ culturĭ speciale.

O dovadă despre aceasta ne dă doĭ Domnĭ grefierĭ aĭ Curţeĭ de Apel din Iaşĭ, anume Culian şi Ştefănescu.

Aceştĭ funcţionarĭ, neavênd nicĭ un titlu academic, caută cu orĭ-ce chip să facă neajunsurĭ candidaţilor pentru posturĭ de copist saŭ ajutor de grefier, carĭ posed titlurĭ şi sunt cunoscĕtorĭ în materie juridică. Ast-fel, ivindu-se un post vacant, aceĭ grefierĭ aŭ pus toate silinţele ca nu cum-va să se strecoare vr'un student. In schimb însă aŭ recomandat pe un tênĕr care n'are terminat nicĭ liceul. Din această cauză studenţiĭ universitarĭ de la Drept din Iaşĭ aŭ adresat o plângere Ministruluĭ de justiţie, care nu ne îndoim că se va grăbi să se ocupe serios pentru stârpirea unor asemenea stărĭ de lucrurĭ regretabile.

—✠—

Anunţăm cu bucurie că consiliul comunal din Piatra a fost aseară disolvat.

In comisiunea interimară s'a numit D-niĭ Al. C. Dumitriu, C. Gr. Isăcescu, Vasile Nădejde, M. Albu, Locotenent-colonel N. Burchi, V. S. Caludi şi A. Lazaricĭ.

La maĭ mare, D-le Adamescu.

—✠—

Ierĭ s'a găsit de un trecĕtor un copil ca de 2 lunĭ şi jumĕtate lepădat în gherĕta primărieĭ din oborul de vite.

Copilul a fost trimes la o doică comunală.

—✠—

D. farmacist Torjescu ne-a trimis spre vînzare 20 exemplare din broşura D-sale *Higiena frumuseţeĭ*, iar produsul lor să'l vĕrsăm fonduluĭ pentru Liga culturală.

—✠—

Ghiţă Ioan şi Tănase I. Pompeiŭ, luându-se la ceartă şi lovindu-se cu ciomege, Tănase Pompeiŭ s'a ales cu capul spart; el a fost dus spitaluluĭ Brâncovenesc, iar Ghiţă la arestul poliţieĭ.

—✠—

Direcţia tramwaiuluĭ a terminat lucrările pentru prelungirea linieĭ Călăraşĭ până la bariera Verguluĭ; de asemenea îndată ce canalizarea uneĭ micĭ părţĭ din calea Moşilor va fi terminată, va începe a circula vagoanele cele noĭ în numĕr îndoit ca până acum.

Pentru acest scop direcţia a adus două sute de caĭ din Austria.

—✠—

Vinerea viitoare, 29 curent, la ora 1 p. m., Academia Română va ţine şedinţă publică în noul sĕŭ local—*Calea Victorieĭ Nr. 135*.

Vor citi D-niĭ:

Gr. Ştefănescu: Observaţiunĭ geologice în România în secolul trecut.

V. Babeş: Dare de seamă asupra cercetărilor istorice şi archeologice în Banat.

Gr. G. Tocilescu: Despre *duces limitaneĭ* şi organizarea fruntarieĭ Imperiuluĭ Roman.

—✠—

Câţĭ-va alegĕtorĭ carĭ locuesc pe strada Brutus roagă pe onorabila primărie a Capitaleĭ ca delegatul eĭ pentru a face vizite electorale să bine-voiască a trece maĭ de timpuriŭ p'acolo spre a vedea halul de murdărie în care se află.

—✠—

Lucrătorul tapiţer Mateiŭ Micşunescu a fost crunt bătut de către patronul sĕŭ Alois Pucher din Calea Victorieĭ 107, pentru că'şĭ reclamase ceia ce i se cuvenea în schimbul munceĭ sale. De la comiterea acesteĭ selbătăcĭĭ sunt trecute 8 zile şi acest lucrător e încă incapabil de muncă. Rugăm parchetul să ceară actele relative, de vor fi, şi a lua mĕsurĭ severe în contra acestor streinĭ carĭ, în schimbul munceĭ, resplătesc pe lucrătorĭ cu bătaie.

—✠—

Ni se comunică faptul că un anume Toma Dudacu, împiegat la direcţia generală a Regieĭ monopoluluĭ Statuluĭ pe lângă depositul judeţuluĭ Botoşanĭ, fiind supus austro-ungar şi învinuit că ar fi delapidat banĭ publicĭ, este încă neurmărit de lege şi ocupă o funcţiune fără a avea drepturĭ de cetăţean român.

Intervenirea celor în drept se impune.

—✠—

Membriĭ Societăţeĭ tipografice *Gutenberg* se întrunesc în adunare generală extra-ordinară, Duminică 31 Martie, în sala Orfeŭ.

—✠—

Societatea pentru îmbrăcarea copiilor săracĭ fără deosebire de religie, „Malbişe Neurim,“ în ultima sa adunare generală din 19 Martie, a hotărît a îmbrăca un numĕr de 40 copiĭ săracĭ, petiţiunile se primesc la D· preşedinte activ, F. Davidovitz, Str. Carol I Nr. 45.

Importul porumbuluĭ în Franţa

Preşedintele Republiceĭ Franceze, D. Cernot, a semnat un decret prin care le stabilesc următoarele condiţiunĭ pentru importarea porumbuluĭ în Franţa:

Art. I. Porumbul poate fi admis timporar cu scutire de drepturĭ vamale pentru a fi transformat în glucosă, pentru reexportare sub condiţiunile determinate prin art. 5 din legea de la 5 Iulie 1836.

Art. II. Declaranţiĭ se vor angaja printr'o sumisiune cauţionată, în mod valabil, de a reexporta saŭ de a pune în întreposit, ce nu va putea trece peste 4 lunĭ, glucosele provenind din transformarea porumburilor.

Art. III. Pentru fie-care quintal metric de porumb va trebui să se reexporteze 50 kilograme, fie de glucosă în grămadă fie de glucosă în sirop la 40 grade Baumé (1.383 grade al densimetruluĭ centesimal).

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

(103)

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

XV

In ruine

La 5½ trenul se opri în gara aceasta unde maĭ venise el o dată, acum 18 anĭ, cu inima plină de dragoste şi de unde plecase cu sufletul rănit, disperat şi plin de dorinţe de rĕzbunare şi de ideĭ de ură.

Era singur.

Zări în curtea gări o caretă cu doĕ gloabe. Intrebă pe vizitiŭ:

— Liber eştĭ, birjar?

— Liber, domnule.

— Câtă vreme trebue ca să ajungĭ la Jonchère?

— Lung drum!

— Spune o dată,

— Treĭ ceasurĭ bune, domnule.

— Cât ceĭ?

— Treĭzecĭ de francĭ n'ar fi mult.

George îĭ arătă ceasul:

— Cincĭ zecĭ de francĭ dacă ajungĭ la noĕ ore.

— O să fiĭ, milord! Suĭe-te! zise omul.

La 9 ceasurĭ fără cincĭ, careta se opri dinaintea peronuluĭ de la Jonchère.

George dete treĭ napoleonĭ vizitiuluĭ zicêndu'ĭ:

— Să mĕ aştepţĭ. Aĭ să maĭ capeţĭ şi alţiĭ.

Zise apoĭ unuĭ fecior:

— D-na contesa de Vaunoise este aci?

— Da, domnule.

— Poate să mĕ primească?

— Dacă domnul voeşte să 'mĭ spue numele?

— George Dambert.

XVI

Inimă de mumă

D-na de Vaunoise era singură în salon.

Camerista intră şi o întrebă:

— D-na contesa voeşte să primească?

— Aşa de târziŭ!

— Este un strein care să vadă pe d-na contesa.

— Cum îl chiamă?

— George Dambert.

Contesa scăpă cartea pe care citea.

Se codi o clipă, însă pe urmă zise cu un glas înecat:

— Să intre.

Blanşa se sculase; merse înaintea amantuluĭ sĕŭ zicênd:

— Dumneata!

— Da, eŭ.

— Va să zică aĭ jurat să mĕ pierzĭ!

— Nu ştiŭ dacă te pierd. Am să'ţĭ fac nişte întrebărĭ şi de aceea am venit! zise el.

— Ce vreĭ să zicĭ?

— Aĭ să ştiĭ.

— Mĕ speriĭ!

Tonul luĭ george Dambert era aspru, obrazul posomorît, ochiĭ destul de pĕtrunzĕtorĭ, gestul poruncitor.

— Şezĭ, poate că o să ţie mult.... porunci el.

— George, pentru-ce'mĭ vorbeştĭ aşa de aspru?

— Fiind-că a trecut ceasul menajamentelor .... trebue să 'mĭ descarc însfîrşit inima de povara care o sdrobeşte.....

D-na de Vaunoise nu găsi nicĭ o vorbă ca să răspundă.

Insă gemu greŭ, îngînă, vorbind singură:

— Şi el e înpotriva mea!... Dumnezeule mare!

Dambert nu o auzi.

— Dacă am venit la d-ta cu numele acesta pe care credeam că n'o să'l maĭ iaŭ nicĭ odată şi care 'mĭ aminteşte atâtea zile dureroase, pricina e că socotelile de care 'ţĭ vorbesc, sînt datorite luĭ George Dambert.

Ascultă-mĕ, Blanşo, şi cumpăneşte'ţĭ rĕspunsurile, fiindcă 'ţĭ jur pe Dumnezeŭ că nu maĭ pot răbda şi că am să 'mĭ rĕzbun!

Pe cine?

Nu ştiŭ, însă orĭ cine ar fi acela care m'a trădat, care m'a înşelat, care mi-a zdrobit inima, îl voiŭ atinge şi 'ĭ voiŭ plăti însutit rĕul ce mi-a făcut.

O fereastră despre parc era deschisă.

George o închise şi venind iar lângă contesa.

— Iţĭ aducĭ aminte de seara când am venit tot în castelul acesta când m'aĭ chemat, acum vreo optsprezece anĭ?

— Da.

— Urîtă noapte a fost. Vîntul era furios... era furtună îngrozitoare. Alergasem însă înfruntênd totul pentru ca să viŭ la tine. Te adoram! Aş fi trecut prin foc chiar ca să 'ţĭ sărut mâna.

Te am vĕzut copilă mică la Boissy... trăiserăm unu lângă altul... Frumuseţea d-tale mĕ înbăta şi 'mĭ lua minţile aşa ca să nu maĭ pot pricepe nimic alt decât că eraĭ frumoasă şi că 'mĭ era inima plină de d-ta!

Aş fi trebuit să mĕ gîndesc însă că noĭ amândoĭ nu eram de acelaş sânge, că eŭ eram dintr'o familie de arendaşĭ şi d-ta dintr'o familie de prinţĭ!

In nebunia tinereţeĭ mele, în simplicitatea celor doĕzecĭ de anĭ aĭ meĭ uluit cum eram de frumuseţea d-tale, uitam lucrul acesta şi adevĕrat că eram stupid.

— George!

— Lasă-mĕ să vorbesc!

Exista între noĭ o groapă pe care nimic nu o putea umple, nicĭ chiar iubirea, care'ĭ puterea lumi! Groapa asta era prejudiţiĭ, mîndrie şi vanitate!

A fost însă un fapt: aĭ fost a mea şi eŭ nu am întrebuinţat nicĭ violenţa nicĭ surprinderea.

Era o greşeală negreşit, dar liber consimţită, una din acele greşelĭ pe care o fată de rînd o îndreptează primind de bărbat pe omul pe care l'a luat amant. Asta 'ĭ morala burghezilor şi a ţăranilor. Când se chiamă cineva Charnay saŭ la Roche-Villars, judecă altfel.

— George, fie 'ţĭ milă!

— Milă! d-ta aĭ avut milă de mine? Am îngenuchiat la picioarele d-tale....... Te am rugat să viĭ cu mine... Ţi-am spus că nu pot trăi fără d-ta... Maĭ' ascultat?

In noaptea aceea nenorocită când m'aĭ atras înt'o cursă, când am rĕmas în pădurile d-tale, aproape mort, rupt de câiniĭ turbaţĭ carĭ fuseseră asmuţiţĭ dupe mine, ĭ-a fost cuî-va milă de mine?

— George, îţĭ jur că n'am ştiut... zise ea împreunând mâinile.... Nu pricep!

El îĭ tăe vorba cu asprime:

—Aşa spuĭ.... Dar de unde ştiŭ eŭ dacă e adevĕrat! Staĭ încă! Nu 'ĭ nimic până acum! Maĭ târziŭ, când mi-aĭ scris ca să 'mĭ cerĭ libertatea, ca să mĕ rogĭ să 'ţĭ daŭ înapoĭ cuvîntul...

— Nicĭ o dată...

— Am scrisoarea.... Ştiaĭ că 'mĭ zdrobeştĭ inima... Avut'aĭ milă de mine?

Blanşa se uita la dînsul aşa de speriată, încât în orĭ ce altă înprejurare spaima asta ar fi fost pentru dînsul o destăinuire, însă necazul îl orbea.

(Va urma)

Art. IV. Declaraţiunile pentru importaţiune timporară vor putea fi primite în toate biurourile.

Reexportarea productelor fabricaţiuneĭ nu se va putea efectua de cât de biurourile deschise transituluĭ.

Art. V. Sosirea porumbuluĭ în fabricile de glucosă va trebui să fie constatată de către serviciul contribuţiunilor indirecte, însărcinat cu exerciţiul fabriceĭ; pentru ca identitatea porumbuluĭ să poată fi recunoscută, o mostră plumbuită va fi anexată permisuluĭ timporar.

Expediţiunea glucoseĭ în străinătate nu se va putea efectua de cât în virtutea unor permise ale serviciuluĭ contribuţiunilor indirecte, indicând permisul liberat la intrare de către serviciul vămilor în sarcina căruia reexportaţiunea va avea loc.

Art. VI. Orĭ-ce substituţiune, orĭ ce sustracţiune, orĭ-ce lipsă saŭ orĭ-ce abusurĭ constatate de serviciul vămilor saŭ al contribuţiunilor indirecte, vor da loc la aplicarea penalităţilor şi interdicţiunilor stabilite prin art. 5 precitat din legea de la 5 Iulie 1836.

DUBUT DE LAFOREST

LINIŞTEA CASEI

I

D. Theobald şi D-na Augustina des Houspillettes, nobilĭ locuitorĭ din Creuse şi însurăţeĭ, carĭ se duceaŭ în Italia, traseră la un hotel din Lyon ca să petreacă noaptea lor de nuntă.

In timpul călătorieĭ, Theobald, un drac cu mustăţile roşiĭ, admirase pĕrul negru, ochiĭ de catifea albastră, nasul grecesc, dinţişoriĭ, mânuşiţele, talia elegantă, în sfârşit toate farmecile vĕzute ale Augustineĭ, însă, în tren, el se arătase rezervat — de şi chiar cupeul lor era rezervat.

După ce mâncară bine, D-na se retrase în camera sa şi se puse în pat; Domnul intrâ, stinse lampa, şi par'că voi ceva, însă de o dată luându'şĭ seama zise, supĕrat, scumpeĭ luĭ comorĭ:

— Ah! Doamnă, vom vedea asta mâine de dimineaţă?

— Ce?

— Nimic.... Dormĭ.

II

Cum se luminâ de ziuă, D. des Houspillettes se sculă şi zise nevesteĭ sale:

— Doamnă, voiajul nostru de nuntă se mărgineşte aci; ne întoarcem în Paris unde vreaŭ să consult doctorĭ.

— Eştĭ bolnav, Domnule?

— Tocmaĭ D-ta, Doamnă, eştĭ atinsă de boala cea maĭ rea.

— Eŭ?

— Da... Uite-te în faţa mea?

Ea se uită în ochiĭ luĭ; el o obse-va, stĕpânîndu'şĭ un necaz mare, sub masca mileĭ.

— Aĭ ceva ciudat în ochĭ.

— Dragul meŭ?

— Şit!

El îĭ luâ mâna, îĭ pipăi pulsul.

— Nu te nelinişti. O să fiĭ examinată, îngrijită bine, şi o să te vindecăm, Doamna mea.

— Iţĭ jur...

— Şit!

— Dragul meŭ!

— Şit!

— Theobald, ce spuĭ tu?

— Şit!

III

Augustina îl iubea, era credincioasă, şi îl urmă pe bărbatul sĕŭ, crezêndu'l nebun. De la Lyon până la Paris, D. des Houspillettes se gândi în tot felul. Căuta să creeze o boală închipuită, pentruca să analizeze pe soţie şi să deslege problema cea maĭ grozavă;

„Nevasta mea este saŭ nu este fecioară?“

El, boernaş de ţară, obişnuit cu dragostele burgheze şi cu cucerirea slujnicilor, nu avea noţiunĭ exacte despre femee în particular şi despre virginitate în general.

Şi se gândea:

„Dacă eştĭ fecioară, Augustino, voiŭ şti printr'o viaţă de devotament să te fac să uiţĭ ceasurile pierdute;

„Iar dacă nu eştĭ fecioară, am să cer divorţul subt un pretext orĭ-care.“

O simplă-mângâere îl băgase în bănuielĭ; poate că dacă ar fi examinat'o maĭ serios şi-ar fi perdut orĭ-ce bănuială, însă el se temea.

Atuncĭ se hotărî să cheme ştiinţa în ajutorul luĭ.

— Ascultă-mĕ, Augustino, te iubesc, te ador, şi tocmaĭ findcă te iubesc, şi tocmaĭ findcă te ador, mĕ vezĭ aşa de neliniştit, aşa de tremurător.

In noaptea asta, am ştiut să'mĭ stĕpînesc dragostea şi să amân ceasul când să ţĭ-o dovedesc. Lucrul e delicat.... prea delicat... Eştĭ frumoasă, eştĭ încântătoare, însă ochiul unuĭ soţ descopere orizonturĭ maĭ întinse. Trebue să ne gândim la maternitate. Poţĭ să fiĭ mumă? Aicĭ e întrebarea. Eŭ, nu vreaŭ să te omor, mĕ înţelegĭ?

IV

Soţiĭ Houspillettes se instalară în strada Regală şi ipocritul bărbat chemă treĭ doctorĭ ilustri, unu dupe altul.

La întrebarea secretă: „Nevasta mea este saŭ nu fecioară?“ unu rĕspunse: — Da.

Al doilea: — Nu!

Al treilea: — Poate.

Theobald se încurcă rĕŭ.

V

Biata nevastă s'arătase, cu toată bună voinţa, doctorilor şi gemea şi se tînguia de starea eĭ problematică, findcă nu ştia pricina reală a atâtor verificărĭ.

— Ce de doctorĭ! urla slujnica... Nu cumva D-na a fost muşcată?

Theobald, desgustat de diagnosticele care se contraziceaŭ, căuta în cărţile de medicină şi de filosofie carĭ tratează despre fecioria femeiască.

* * *

VI

Intr'o seară, Domnul ţinu Doamneĭ discursul acesta:

— Augustino, unu din prinţiĭ literatureĭ, D. Alphonse Karr, scria versurile acestea, în luna luĭ August 1840, în *Viespile* luĭ:

Nu, pentru mine nu'ĭ fecioară o fată tînĕră care dă pĕr d'al sĕŭ verişoruluĭ eĭ, saŭ care, în toată dimineaţa se 'ntîlneşte şi vorbeşte verzĭ şi uscate cu un şcolar în fundul grădineĭ. Eŭ nu zic că e fecioară fata care 'şĭ aruncă ochiĭ în grădină îndată ce aude că a tras cineva clopoţelul...

— Versurile acestea îmĭ plac foarte mult şi am să le învăţ pe dinafară, zise Augustina.

— Şi o să facĭ foarte bine, Doamnă. Eŭ unu, deşi recunosc toată frumuseţea poezieĭ acesteia, o găsesc prea aspră...

Augustino, eŭ sînt gata să iert pĕrul dat verişoruluĭ, vorbele schimbate cu şcolarul, uitătura în oglindă şi chiar ce a urmat peurmă, strângerea de mână, la bal, zîmbetul, jocurile nevinovate, floarea veştejită pe sînul tĕŭ...

Chiar dacă aĭ primit versurĭ şi dacă aĭ rĕspuns cu proză, tot n'aş bănui nimic.

Augustino, eŭ, să 'ţĭ spun drept, orĭ ce ar zice Alphonse Karr, numesc *virgin*, pe omul saŭ pe femeia care nu 'şĭ a pierdut virginitatea.

M'aĭ înţeles?

— Foarte bine.

— Doamnă, te-am supus unuĭ examen...

— Treĭ examene.

— Da, treĭ examene, împotriva cărora pudoarea D-tale se revoltă şi azĭ; ştiŭ; însă voiam să asigur liniştea caseĭ şi când am vĕzut prostia doctorilor, viŭ la D-ta şi îţĭ zic:

„Eştĭ fecioară saŭ n eştĭ fecioară?“ plO! te rog să nu te roşeştĭ şi să nu ângĭ.

Fiĭ leală.....

Intreabă'ţĭ trecutul....

Şi la revedere, doamnă, pe mâine!

— Pe mâine, da, domnule!

VII

D-luĭ Theobald des Houspillettes,
strada Regală, Paris

Lyon, Otelul... *(camera unde am dormit)*

„Dobitocule, eram, şi acum, eştĭ **Tu**!

Augustina

Pentru copie conformă
Spartali

PETRECERI FOLOSITOARE

Din iniţiativa laudabilă a D-neĭ Smaranda Predescu, directoarea Externatuluĭ secundar de fete Nr. 1, s'a dat lunĭ 25 Martie la numitul Externat, o reprezentaţie teatrală cu concert în scopul d'a se procura înbrăcăminte elevelor silitoare dar sărace. D-ra Lucia Laurian a executat cu sentiment, la clavir, o polcă bolero de Buot; D-ra Olimpia Eftimescu a cântat o frumoasă melodie de Victor Capoul: *Rappelle-toi*, iar maĭ multe alte D-şoare al căror nume ne scapă, aŭ întonat corul din opera *Alcest* de Glück.

Serbarea s'a terminat cu: *Dejunul Impĕratuluĭ*, comedie într'un act în care s'aŭ distins D-şoarele Miţica Grigorescu care a înduioşat asistenţa; Rachela Vermont care are mult talent pentru comedie, şi Lucia Laurian, ca fiica baroneseĭ Santonofrio.

Ţombola a produs şi ea o sumă bunicică.

In scurt, serbarea a reuşit de minune graţie activităţiĭ D-neĭ directoare Predescu, căria i se cuvine multe laude pentru iniţiativa luată, cum şi graţie D-nelor Ordă, Aslan, Elena Teleor şi D-şoarelor Adela Andreĭ, Raluca Constantinescu, Elena Moşoiŭ, etc.

ŞTIRI ELECTORALE

Comitetul dirigent al partiduluĭ naţional-liberal a fixat, precum urmează candidaturile pentru judeţul Ilfov:

Colegiul I.—Dimitrie Brătianu, Ioan C. Brătianu, M. Cogălniceanu, Eugen Stătescu, M. Pherekide.

Colegiul II. — Alexandru Beldimanŭ, Ioan G. Bibicescu, G. C. Cantacuzino, P. Dancovicĭ, C. Dimitrescu-Iaşĭ, N. Fleva, C. Nacu, G. D. Paladi, D. Hagi-Tudorache.

—✠—

Pe care listă va figura D. Sava Şomănescu de la Craiova, la alegerile viitoare? se întrebaŭ uniĭ curioşĭ naivĭ. Ca şi cum D. Sava Şomănescu a figurat vr'o dată pe altă listă de cât pe cea... *guvernamentală!* Omul e practic!

—✠—

O telegramă semnată de maĭ mulţĭ politicianĭ s'a adresat din Bacăŭ Regeluĭ. Intr'însa se spune că sub-prefecţiĭ Lupaşcu şi Avram săvîrşesc ingerinţe marĭ asupra primarilor de comune. Eĭ cer libertatea alegerilor şi prevestesc că nu se fac responsabilĭ de consecinţele ce vor decurge din aceste ingerinţe.

—✠—

Lista candidaţilor guvernamentalĭ din judeţul Teleorman este alcătuită ast-fel:

Colegiul I-iŭ: General Manu, G. Păucescu, Const. G. Vernescu.

Colegiul II-lea: Const. Stoenescu, Costovicĭ, Bădescu-Roşiorĭ.

Colegiul III-lea: Ion Lenş-Slătineanu.

—✠—

In judeţul Dorohoĭ, candidaţiĭ guvernuluĭ:

Colegiul I-iŭ: Th. Calimachi, Al. Cananau.

Colegiul II-lea: G. Burghelea.

Colegiul III-lea: Iulius Văcărescu.

—✠—

D. Titu Maiorescu îşĭ va pune candidatura la colegiul I din Têrgu-Jiu. Cu greŭ ne vine să credem că Têrg-Jieniĭ se vor maĭ... *junimistifica!*

Scrisorile anonime saŭ de la persoane necunoscute redacţieĭ se pun la coş.

Ultime Informaţiĭ

Se ştie că guvernul, în urma inteligentelor (?) şi dezinteresatelor (?) sfaturĭ ale companieĭ Robescu-Ressu, a comis incalificabila nedreptate de a înlocui pe D. Bossy, procuror la Curtea de apel din Galaţi, un magistrat integru şi stimat, printr'un D. Constantinescu, o ilustraţie nu tocmaĭ palidă în chestie de servilizm.

Nedreptatea aceasta a revoltat pe toată lumea.

Magistraţiĭ Curţeĭ de apel din Galaţĭ, indignaţĭ de strigătoarea atingere adusă demnităţeĭ lor, nu şi-aŭ ascuns sentimentele faţă cu noul venit, care a vîndut pentru slujbă nişte voturĭ de carĭ nu dispune.

Când D. Constantinescu veni să depue jurămêntul, nicĭ un magistrat nu'l salută şi apoĭ, după îndeplinirea formalităţilor nimenĭ nu felicită — cum e uzul — pe noul numit.

Secţiunile Curţeĭ de Galaţĭ caută fiecare să se scape de acest importun şi una îl trimete mereŭ celeĭlalte.

Se zice că chiar primul-preşedinte n'ar fi ascuns sentimentele sale faţă cu protejatul D-lor Robescu-Ressu şi că i-ar fi spus că nu'l poate trata maĭ bine pentru că n'a intrat în mijlocul magistraţilor aceleĭ Curţĭ pe poarta cea mare.

De altă parte, suntem informaţĭ că guvernul, alarmat de protestările ce primeşte chiar de la susţiitoriĭ sĕĭ din Galaţĭ, ar fi hotărît să repare acest abuz, aruncându'l în spinarea D-luĭ Robescu Gogu şi reintegrând pe D. Bossy în funcţiunea din care pe nedrept fusese scos.

Această mĕsură, deşi nu ne-ar împăca pe deplin cu guvernul acesta, care vinde slujbele pe voturĭ, tot ne-ar face să-ĭ dăm o notă bună.

Dar de . . . cine poate şti dacă greşala se va indrepta, când autorul eĭ moral stă neclintit şi nesupărat în capul comuneĭ Galaţĭ?

—✠—

Astă seară, Joĭ, va avea loc în Iaşĭ, în sala Teatruluĭ Pastia, o mare întrunire a aliaţilor pentru alegerĭ, adică a liberalilor-naţionalĭ, liberalilor-disidenţĭ, liberalilor-conservatorĭ, etc. etc.

—✠—

Constituţionalul crede că deja s'ar fi hotărât cuĭ anume să se acorde premiile academieĭ.

Noĭ credem că *graba strică treaba* şi decĭ până ce raporturile delegaţilor nu vor fi supuse comisiuneĭ, nimic nu poate fi decis. De alt-fel cititoriĭ noştri ştiŭ care ar fi operile pe carĭ noĭ dorim să le vedem încoronate.

—✠—

Ministerul justiţieĭ a acordat suma de 500 leĭ muzeuluĭ criminal spre a fi înzestrat cu un aparat fotografic cu care se va servi D. medic legist Minovicĭ spre a fotografia cazurile de crime ce i se vor prezinta.

—✠—

Se vorbeşte că D-nul Culoglu, judecător de la secţia I a tribunaluluĭ de Ilfov şi D-nul Rachtivan, supleant la aceiaşĭ secţie vor fi obligaţĭ să demisioneze spre a face loc favoriţilor zileĭ.

—✠—

Comunicaţia care era întreruptă în maĭ multe puncte ale judeţuluĭ Brăila, s'a restabilit pe deplin, afară de podul numit „Cireşu.“

—✠—

Cursurile şcoaleĭ de comerţ aŭ fost pentru azĭ suspendate, poate că chiar şi mâine, până ce guvernul orĭ primăria se vor milostivi să trimită ceva lemne, căcĭ până azĭ atât D-nu Ilariu Isvoranu cât şi D. Protopopescu Pake nu aŭ luat în băgare de seamă cererile direcţiuneĭ şi a le profesorilor şcoaleĭ.

—✠—

Citim în *Constituţionalul*:

Joia viitoare guvernamentaliĭ vor ţine o întrunire publică cu delegaţiĭ din provincie, cărora li se vor trimite bilete de liberă călătorie în sala vechiuluĭ Ateneŭ.

Ce dracu, numaĭ în sala Ateneuluĭ aŭ dreptul onorabiliĭ să circule gratis?

—✠—

Aflăm cu multă părere de rĕŭ că D. I. L. Caragiali a pierdut una din copiliţele sale, care suferea de maĭ multe zile.

Trimetem nemângâiaţilor părinţĭ complimentele noastre de condoleanţă.

—✠—

Abonata noastră D-na Elena Ciocârdia născută Matak, ne trimite următoarea scrisoarea rectificativă, cu privire la persoana Slugeruluĭ Matak,—din nuvela D-luĭ Ion Ghica, reprodusă de noĭ dupe *Revista Nouă*, şi pe care ne grăbim a o publica:

27 Martie 1891.

Domnule Redactor,

In numĕrul stimabiluluĭ D-v. ziar de Mercurĭ 27 Martie a. c. sub titlul de *Moravurĭ de altă dată* se pomeneşte între altele de slugerul *Matak*, că ar fi fost vêndut în glumă, etc...

Am onoare a vĕ comunica, D-le Redactor, că pe timpurile de carĭ tratează acea naraţiune, părintele meŭ Matak n'a fost sluger; avênd rangul de paharnic şi funcţiunea de Armaş-mare, şi n'a fost subiectul verĭ uneĭ asemenĭ farse. Nu poate fi nicĭ confuziune de persoană, de oare-ce pe acel timp nu exista de cât un singur *Matak* în ţară la noĭ.

Poate că D-nul autor voeşte să vorbească de verĭ *un bietu slugeru Matache?*

Vĕ rog sĕ bine-voiţĭ a face această rectificare.

Primiţĭ, vĕ rog D-le Redactor, asigurarea prea deosebiteĭ stime ce vĕ conserv.

Elena Ciocârdia, *născută Matak.*

—✠—

Azĭ, Joĭ, se joacă la *Dacia*, pentru a *patra oară* revista cu cântece Rĕzvotul.

Biletele se găsesc la casa teatruluĭ Dacia de la orele 2 p. m. înainte.

—✠—

Administraţia ziaruluĭ „Adevĕrul“ *pentru a putea reduce cu 25 la sută preţul publicaţiunilor, a renunţat cu desăvârşire la serviciul* Agenţia Havas *precum şi celor-l'alţĭ agenţĭ de publicitate şi anunţă pe numeroşiĭ sĕĭ cititorĭ şi'n special pe D-niĭ comercianţĭ şi industriaşĭ, că în viitor anunţurile, inserţiile şi reclamele se primesc numaĭ la Administraţie, Bulevardul Elisabeta Nr. 111.*

—✠—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în faţa BănceĭNaţionale, spre poştă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4%	Renta amortisabilă	87—
5%	Imprumutul comunal (1883)	95—
5%	Imprumutul comunal (1890)	96 1/4
5%	Scris. funciare urbane	95 1/4
5%	Scris. funciare rurale	99—
5%	Renta amortisabilă	100 3/4
5%	Scris. urbane de Iaşĭ	84 1/2

ULTIME TELEGRAME

VIENA, 27 Martie. — Cele douĕ Camere ale Reichsrathuluĭ aŭ ţinut azĭ primele lor şedinţe.

Camera deputaţilor a fost presidată de D. Smokla, preşedinte de vêrstă; care fără îndoială va fi reales preşedinte.

PARIS, 27 Martie. — Comitetul central socialist a organizat în timpul seriĭ o întrunire a delegaţilor din Paris. Şedinţa a fost zgomotoasă. O neînţelegere complectă a domnit printre diferitele fracţiunĭ ale partiduluĭ în privinţa înţelegeriĭ asupra zileĭ de 1 Maĭ. Nicĭ o hotărîre nu s'a luat.

ULTIMA ORA

Alegerile de delegaţĭ în Capitală

Confraţiĭ de la Liberté Roumaine *aŭ prins în capcană pe subcomisarul C. Rădulescu trimes de poliţie ca să facă alegerea de delegaţĭ de azĭ.*

Nenorocitul epistat plângea şi se ruga ca să'l lase să fugă că o să 'l bată inspectorul Creţu.

Mâine ne vom sili a da maĭ multe detaliĭ asupra fabricaţiuneĭ—pardon alegereĭ—delegaţilor, pentru care delegaţiĭ ziarelor aŭ încheiat cuvenitul proces-verbal.

CURSELE VAPÓRELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:

Dela Orşova. . .	Sâmb. 4^{30} p.m.	Lunî 4^{30} p.m.	Joî 4^{30} p.m.
« Severin . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Brsa-Palanca.	« 8^{40} «	« 8^{40} «	« 8_{40} «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{15} «
« Gruia . . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Calafat . .	Dum. 12^{30} a.m.	Marţ. 12^{30} «	Vin. 12_{30} a.m.
« Widdin . .	« 1^{45} «	« 1^{45} «	« 1_{45} «
« Lompalanca	« 4 «	« 4 «	« 4 «
« Bechet . .	« 6^{35} «	« 6 «	« 6_{35} «
« Rahova . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Corabia . .	« 9 «	« 9 «	« 9 «
« Nicopolî . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Măgurele .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Zimnicea .	« 12^{5} p.m.	« 12^{50} p.m.	« 12_{50} »
« Şiştov . . .	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1_{30} «
« Ruaciuk . .	« 4^{45} «	« 4^{45} «	« 4_{45} «
« Giurgiŭ (Sm.)	Lunî 3 a.m.	Merc. 3 «	Sâm. 3 a.m.
« Turtukaia .	« 5^{15} «	« 5^{15} «	« 5_{15} «
« Olteniţa . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Călăraşî (or.)	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Silistria . .	« 7^{30} «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Ostrov . .	« 8 «	« 8 «	« 8 «
« Cernavoda .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Hârşova . .	« 1 «	« 1 «	« 1 p.m.
« Gura-Ialomiţ.	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{30} «
în Brăila . . .	« 4^{30} «	« 4^{30} «	« 4^{30} «
« Galaţî . . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «

—:o:—

CURSE IN SUS:

Dela Galaţî . . .	Marţî 9 a.m.	Joî 9 a.m.	Dum. 9 a.m.
« Brăila . . .	« 10_{24} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Gura-Ialomiţ.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.	« 2_{20} p.m.
« Hârşova . .	« 3 «	« 3 «	« 3 «
« Cernavoda .	« 6 «	« 6 «	« 6 «
« Ostrov . .	« 9 «	« 6_{44} «	« 9_{44} «
« Călăraşî (or.)	« 7 «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Silistria . .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Olteniţa . .	Merc. 2^{30} a.m.	Vin. 2^{30} a.m.	Lunî 2_{30} a.m.
« Turtukaia .	« 2_{45} «	« 2_{44} «	« 2_{44} «
în Giurgiŭ (Sm.)	« 6 «	« 6 «	« 6 «
Dela Giurgiŭ (Sm.)	« 10^{10} «	« 10_{40} «	« 10_{40} «
« Rusciuk . .	« 11^{30} «	« 11^{30} «	« 11_{30} «
« Şiştov . . .	« 2_{45} p.m.	« 2_{45} «	« 2_{44} p.m.
« Zimnicea .	« 3_{15} «	« 3_{15} p.m.	« 3_{14} «
« Măgurele .	« 5_{40} «	« 5_{40} «	« 5_{40} «
« Nicopolî . .	« 5_{60} «	« 5_{60} «	« 5_{60} «
« Corabia . .	« 7_{40} «	« 7_{40} «	« 7_{40} «
« Rahova . .	« 10_{25} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Bechet . .	« 10_{40} «	« 10_{40} «	« 11_{40} «
« Lompalanca	Joî 4 «	Sâmb. 4 a.m.	Marţî 4 a.m.
« Widdin . .	« 6_{45} «	« 6_{45} «	« 6_{44} «
« Calafat . .	« 7^{15} «	« 7_{15} «	« 7_{14} «
« Gruia . . .	« 10 »	« 10 «	« 10 «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{14} «
« Brsa-Palanca.	« 12 p.m.	« 12 p.m.	« 12 p.m.
în Severin . .	« 2^{30} «	« 2_{30} «	« 2_{30} «
Dela Severin . .	« 3^{30} «	« 3_{30} «	« 3_{30} «

Cursele vaporuluî local între Galaţî-Renî-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS :
De la Galaţî la Renî-Tulcea-Ismail : Marţî, Joî şi Duminica la 8 ore dimineaţa.

PORNIRE IN SUS :
De la Ismail la Tulcea-Renî-Galaţî : Mercurî, Vinerî şi Luni la 8 ore dimineaţa.

Bucurescî, — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.